

Miercuri, 16 ianuarie 2019

P8_TA(2019)0032

Situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în 2017

Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2019 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în 2017 (2018/2103(INI))

(2020/C 411/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (CNUDPH) și intrarea sa în vigoare în UE la 21 ianuarie 2011, în conformitate cu Decizia 2010/48/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal ⁽⁴⁾,
- având în vedere Raportul anual pe 2017 al Comisiei privind aplicarea Cartei drepturilor fundamentale ⁽⁵⁾,
- având în vedere Raportul anticorupție al UE publicat de Comisie în 2014 (COM(2014)0038),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 iunie 2011 intitulată „Combaterea corupției în UE” (COM(2011)0308),
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale,
- având în vedere cel de al doilea sondaj al Uniunii Europene privind minoritățile și discriminarea (EU-MIDIS II),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 august 2017 intitulată „Evaluare la jumătatea perioadei a cadrului UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor” (COM(2017)0458),
- având în vedere trimiterea făcută în rapoartele anterioare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare și rezoluțiile anterioare ale altor instituții și agenții europene și internaționale,
- având în vedere diferitele rapoarte ale ONG-urilor internaționale, europene și naționale,

⁽¹⁾ JO L 23, 27.1.2010, p. 35.

⁽²⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽³⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁴⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 55.

⁽⁵⁾ Comisia Europeană, Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/1_ro_act_part1_v4_2.pdf

Miercuri, 16 ianuarie 2019

- având în vedere activitatea desfășurată de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), Consiliul European și Comisia de la Veneția,
  - având în vedere Raportul anual pe 2017 privind drepturile fundamentale al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) ⁽¹⁾,
  - având în vedere Raportul FRA intitulat „Antisemitismul – o prezentare generală a datelor disponibile în Uniunea Europeană în perioada 2006-2016”,
  - având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO),
  - având în vedere Rezoluția sa din 15 aprilie 2015, cu ocazia Zilei internaționale a romilor, intitulată „Ziua internațională a romilor – sentimentele antițigani în Europa și recunoașterea de către UE a zilei comemorative a genocidului împotriva romilor din timpul celui de-al Doilea Război Mondial” ⁽²⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2017 intitulată „Aspecte legate de drepturile fundamentale în ceea ce privește integrarea romilor în UE: combaterea atitudinilor negative față de romi” ⁽³⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 1 iunie 2017 referitoare la combaterea antisemitismului ⁽⁴⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la situația din Mediterana și la necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE ⁽⁵⁾,
  - având în vedere Rezoluția sa din 7 februarie 2018 referitoare la protecție și nediscriminare în ceea ce privește minoritățile în statele membre ale UE ⁽⁶⁾,
  - având în vedere activitatea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, a Comisiei pentru afaceri constituționale, Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru petiții,
  - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0466/2018),
- A. întrucât respectarea statului de drept este o condiție necesară pentru protejarea drepturilor fundamentale și întrucât statele membre sunt cele care au responsabilitatea ultimă de a proteja drepturile omului pentru toate persoanele, prin ratificarea și aplicarea tratatelor și convențiilor internaționale privind drepturile omului; întrucât statul de drept, democrația și drepturile fundamentale ar trebui permanent consolidate; întrucât orice tentativă de subminare a acestor principii este în detrimentul nu doar al statului membru implicat, ci și al Uniunii în ansamblu; întrucât corupția reprezintă o amenințare la adresa democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale și afectează toate statele membre și UE în ansamblul său; întrucât aplicarea cadrului juridic de combatere a corupției rămâne neuniformă în rândul statelor membre;
- B. întrucât Parlamentul, în rezoluțiile și rapoartele sale, a îndemnat în numeroase rânduri statele membre să instituie politici adecvate pentru a asigura respectarea drepturilor sociale, politice și economice ale persoanelor cu handicap, ale persoanelor în vârstă și ale celor mai vulnerabile persoane; întrucât există o legătură puternică între drepturile minorităților și principiul statului de drept; întrucât articolul 2 din TUE menționează în mod expres drepturile persoanelor care aparțin minorităților și întrucât aceste drepturi trebuie să beneficieze de același tratament ca celelalte drepturi consacrate în tratate;

⁽¹⁾ Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), Raport privind drepturile fundamentale 2017, <http://fra.europa.eu/en/publication/2017/fundamental-rights-report-2017>

⁽²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0095.

⁽³⁾ JO C 346, 27.9.2018, p. 171.

⁽⁴⁾ JO C 307, 30.8.2018, p. 183.

⁽⁵⁾ JO C 58, 15.2.2018, p. 9.

⁽⁶⁾ JO C 463, 21.12.2018, p. 21.

Miercuri, 16 ianuarie 2019

- C. întrucât, în 2017, în Europa au continuat să sosească migranți și solicitanți de azil, dar frontierele și porturile se închid tot mai mult; întrucât această realitate necesită o solidaritate reală la nivelul UE, în scopul de a crea structuri adecvate de primire pentru persoanele care au cel mai mult nevoie și pentru persoanele cele mai vulnerabile; întrucât mulți dintre migranții și solicitanții de azil care încearcă să ajungă în Europa își pun viața în mâinile unor criminali și traficanți și riscă să le fi încălcate drepturile, fiind supuși inclusiv violențelor, abuzurilor și exploatării; întrucât femeile și copiii sunt expuși unui risc mai mare de a deveni victime ale traficului și abuzurilor sexuale din partea traficantilor și, prin urmare, statele membre trebuie să creeze sisteme de protecție a copilului sau să le consolideze pe cele existente, pentru a preveni și a reacționa la cazurile de violență, abuz, neglijare și exploatare a copiilor, în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul Planului de acțiune de la Valletta, precum și cu Rezoluția Parlamentului European din 3 mai 2018 referitoare la protecția copiilor migranți ⁽¹⁾;
- D. întrucât în raportul Raportorului special al Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind promovarea și protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în combaterea terorismului se afirmă că statele au obligația de a-și proteja populația de acte teroriste, dar că măsurile de securitate, inclusiv cele de combatere a terorismului, trebuie aplicate prin intermediul statului de drept și trebuie să respecte drepturile fundamentale;
- E. întrucât raportul FRA intitulat „Violența împotriva femeilor: un sondaj la nivelul UE”, publicat în martie 2014, arată că o treime dintre toate femeile din Europa au suferit violențe fizice sau acte sexuale violente cel puțin o dată în cursul vieții adulte, 20 % au fost supuse hărțuirii online, una din 20 a fost violată și peste una din zece a fost victima violențelor sexuale care implică recursul la forță și subliniază că problema violenței împotriva femeilor trebuie abordată în toate statele membre ale UE, inclusiv în cele care nu au ratificat încă Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul), dată fiind amploarea acestei probleme, consecințele grave ale violenței și impactul pe care îl are asupra vieții femeilor, precum și asupra societății în ansamblu; întrucât femeile cu handicap prezintă un risc mai mare de a fi supuse violenței domestice și violenței sexuale decât femeile fără handicap;
- F. întrucât femeile și fetele din UE se confruntă cu inegalități structurale de gen într-o varietate de forme și contexte – printre care discriminarea de gen, hărțuirea sexuală, violența de gen și discursurile misogine de ură – care le limitează grav capacitatea de a-și exercita drepturile și de a se implica în societate de pe o poziție egală; întrucât, în 2017, mișcarea #MeToo a condus la o mai largă conștientizare a amploării și intensității hărțuirii sexuale și a violenței sexuale și de gen cu care se confruntă femeile; întrucât mișcarea #MeToo a avut ca rezultat o dinamică pozitivă pentru egalitatea de gen, dar cazurile de hărțuire sexuală și de violență sexuală și de gen continuă să fie larg răspândite; întrucât, în ultimii ani, rapoartele au arătat o reacție din ce în ce mai violentă împotriva drepturilor femeilor și a egalității de gen în UE; întrucât femeile din Uniunea Europeană nu sunt egale din punct de vedere al dreptului la avort, din cauza politicilor și legislațiilor diferite ale statelor membre;
- G. întrucât, în societățile democratice, libertatea de exprimare și libertatea de întrunire sunt instrumente prin care cetățenii pot participa la dezbaterile publice și pot determina schimbări sociale; întrucât libertatea, pluralismul și independența mass-media sunt elemente esențiale ale dreptului la libertatea de exprimare și sunt vitale pentru funcționarea democratică a UE și a statelor membre; întrucât jurnaliștii și alți actori media din UE riscă să fie victime a numeroase atacuri, amenințări, presiuni și chiar asasinat din partea unor actori statali și nestatali; întrucât jurnalista Daphne Caruana Galizia, specializată în investigarea scandalurilor de evaziune fiscală, fraudă fiscală, corupție și spălare a banilor, a fost asasinată în Malta după ce a raportat mai multe amenințări și întrucât sunt necesare anchete independente pentru a permite identificarea pe deplin a autorilor asasinatului, pentru a-i aduce în fața justiției; întrucât presa și organizațiile societății civile joacă un rol fundamental într-o democrație;
- H. întrucât articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene afirmă că se interzice discriminarea pe orice motive, cum ar fi sexul, rasa, culoarea, handicapul, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, religia sau credința, limba, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, vârsta sau orientarea sexuală; întrucât libertatea de gândire, de conștiință și de religie este garantată de articolul 10 din Carta drepturilor fundamentale

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0201.

Miercuri, 16 ianuarie 2019

și de articolul 9 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; întrucât atitudini rasiste și xenofobe persistente încep să fie considerate normale în statele membre și sunt adoptate de lideri de opinie și de politicieni din întreaga UE, promovând un climat social care oferă un teren fertil pentru rasism, discriminare și infracțiuni motivate de ură; întrucât aceste atitudini încalcă valorile europene comune la care au aderat toate statele membre;

- I. întrucât migrații, descendenții lor și membrii grupurilor socio-culturale minoritare continuă să se confrunte cu o discriminare pe scară largă în Uniunea Europeană, în toate domeniile vieții; întrucât studii ale FRA arată că victimele aflate în situație de ședere neregulamentară sunt reticente în a raporta abuzurile către orice autoritate publică, iar statul de imigrant crește riscul de a cădea victimă infracțiunilor; întrucât, în pofida numeroaselor solicitări adresate Comisiei, nu au fost luate decât măsuri limitate pentru a asigura protecția reală a minorităților;
- J. întrucât FRA a devenit un centru de excelență în furnizarea unor elemente de probă în domeniul drepturilor fundamentale către instituțiile UE și statele membre,

Statul de drept, democrația și drepturile fundamentale

1. afirmă că separarea puterilor și independența sistemului judiciar sunt esențiale pentru a asigura funcționarea eficace a statului de drept într-o societate; reamintește că acest concept este consacrat în Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948 și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE, în special în principiile egalității în fața legii, prezumției de nevinovăție și dreptului la o audiere publică și echitabilă de către o instanță competentă, independentă și imparțială, stabilită prin lege; reamintește că aceste valori fundamentale au reprezentat sursa de inspirație pentru articolele introductive ale tratatelor europene, la care toate statele membre au subscris de bunăvoie și pe care s-au angajat să le respecte; afirmă că nici suveranitatea națională, nici principiul subsidiarității nu pot justifica refuzul sistematic al unui stat membru de a respecta valorile fundamentale ale Uniunii Europene și tratatele europene;

2. reamintește că statul de drept este o parte, dar și o condiție necesară a protecției tuturor valorilor enumerate la articolul 2 din TUE; invită toți actorii majori de la nivel european și național, inclusiv guvernele, parlamentele și sistemul judiciar, să-și intensifice eforturile de promovare și de consolidare a statului de drept; reamintește că acești actori au responsabilitatea de a soluționa problemele legate de statul de drept și de a avea un rol primar în împiedicarea degradării acestuia, statul de drept neînsemnând aplicarea necondiționată a legilor, ci acceptul democratic de a fi guvernat prin lege, cu respectarea strictă a convențiilor internaționale, precum și, în special, a drepturilor opoziției democratice și ale minorităților;

3. condamnă ferm încercările guvernelor din anumite state membre de a dilua separarea puterilor și independența sistemului judiciar; își exprimă preocuparea că, deși majoritatea statelor membre au adoptat legi prin care garantează independența și imparțialitatea sistemului judiciar, în conformitate cu standardele Consiliului Europei, există în continuare probleme de aplicare a acestor standarde, sistemele judiciare naționale rămânând expuse influenței politice și alimentându-se astfel percepția publică de ingerință în procesul judiciar și de părtinire din partea judecătorilor; reamintește că, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) și în calitate de gardian al tratatelor, Comisia are legitimitatea și autoritatea de a asigura aplicarea tratatelor și a măsurilor adoptate de instituții în temeiul tratatelor, inclusiv de a asigura respectarea de către toate statele membre a principiilor statului de drept și a celorlalte valori consacrate la articolul 2 din TUE;

4. ia act de eforturile Comisiei și ale Consiliului pentru a se asigura că toate statele membre respectă integral statul de drept, democrația și drepturile fundamentale, dar constată, în același timp, impactul redus de până în prezent al procedurilor inițiate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE; este de părere că UE ar trebui să fie în măsură să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre care nu mai respectă valorile consacrate la articolul 2 din TUE și că articolul 7 din TUE ar trebui activat dacă toate celelalte căi de atac eșuează; consideră că ineficiența UE în ceea ce privește stoparea încălcărilor grave și persistente ale valorilor menționate la articolul 2 din TUE din unele state membre subminează atât încrederea în rândul statelor membre, cât și credibilitatea UE; subliniază, de asemenea, că prin nepedepsirea constantă a acestor abuzuri au fost încurajate și alte state membre să urmeze aceeași cale; invită Consiliul să examineze și să dea curs oricăror propuneri ale Comisiei și Parlamentului legate de procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și de sancțiunile posibile;

5. reamintește necesitatea unei evaluări imparțiale și periodice a situației privind statul de drept, a democrației și a drepturilor fundamentale în toate statele membre; subliniază că această evaluare trebuie să se bazeze pe criterii obiective; reamintește, în acest sens, că și Consiliul are un rol-cheie de jucat în apărarea statului de drept și a altor valori menționate la articolul 2 din TUE și salută eforturile depuse de unele state membre pentru a asigura că în cadrul Consiliului are loc

Miercuri, 16 ianuarie 2019

o evaluare periodică a situației din perspectiva statului de drept în fiecare stat membru; solicită Consiliului să facă progrese rapide în această direcție; reamintește, de asemenea, Rezoluția Parlamentului din 25 octombrie 2016 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la crearea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale⁽¹⁾; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta, în temeiul articolului 295 din TFUE, o propunere privind încheierea unui Pact al Uniunii pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale (Pactul UE privind DSF), sub forma unui acord interinstituțional care să stabilească modalități de facilitare a cooperării între instituțiile Uniunii și statele membre în cadrul articolului 7 din TUE; consideră că acesta ar fi un mecanism echitabil, echilibrat, regulat și preventiv prin care s-ar aborda orice posibilă încălcare a valorilor enumerate la articolul 2 din TUE și care ar putea funcționa la fel ca Semestrul european în domeniul politicilor economice; reamintește legătura intrinsecă dintre statul de drept și drepturile fundamentale și necesitatea de a-i sensibiliza mai mult pe europeni cu privire la valorile comune ale UE și la Cartă; subliniază că este important ca Parlamentul să trimită delegații ad-hoc în statele membre atunci când există dovezi clare de încălcare gravă a democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale;

6. este de acord că orice evaluare a statului de drept ar trebui să se bazeze pe date și analize solide, obiective și comparabile; reamintește că drepturile fundamentale ar trebui incluse în evaluările de impact ale tuturor propunerilor legislative; salută în acest sens noul sistem de informații privind drepturile fundamentale al Uniunii Europene (EFRIS), creat de FRA, care va reuni toate informațiile existente care prezintă interes pentru drepturile fundamentale comunicate în cadrul diferitelor mecanisme de la nivelul ONU, al Consiliului Europei și al UE;

7. subliniază că îmbunătățirea calității, a independenței și a eficienței sistemelor judiciare naționale, în special în ceea ce privește judecătoria, procurorii și avocații, rămâne o prioritate esențială a Uniunii Europene; subliniază că este imperios necesar să se introducă o perspectivă care să ia în considerare dimensiunea de gen în sistemele juridice și judiciare ale statelor membre, inclusiv dezvoltarea și instituționalizarea componentei de gen prin programe de formare pentru întreg personalul judiciar;

8. subliniază că corupția nu constituie doar un obstacol sistemic semnificativ în calea punerii în practică a democrației și a respectării statului de drept, ci poate să ducă și la numeroase încălcări ale drepturilor fundamentale, constituind astfel o amenințare gravă la adresa principiului tratamentului echitabil al tuturor cetățenilor; își exprimă preocuparea față de inițiativele legislative propuse în anumite state membre care ar putea inversa reformele realizate anterior în scopul de a consolida prevenirea corupției; solicită, în acest sens, tuturor statelor membre și instituțiilor UE să combată ferm corupția sistemică și să conceapă instrumente eficiente de prevenire, combatere și sancționare a corupției și a fraudei, precum și să monitorizeze cu regularitate utilizarea fondurilor publice; solicită, în acest scop, statelor membre și instituțiilor UE să faciliteze înființarea rapidă a Parchetului European; invită statele membre care nu și-au anunțat încă intenția de a se alătura Parchetului European să facă acest lucru; regretă decizia Comisiei de a nu publica al doilea raport semestrial privind situația corupției în UE și o îndeamnă să continue publicarea rapoartelor sale anticorupție; subliniază că utilizarea fișelor informative anticorupție în cadrul Semestrului european nu este o măsură suficient de eficace pentru a asigura introducerea fără echivoc a corupției pe agendă; salută declarația Comisiei din comunicarea intitulată „Combaterea corupției în UE”, potrivit căreia Comisia va solicita aprobarea de a participa la GRECO, rețeaua anticorupție instituită de Consiliul Europei;

9. subliniază importanța libertății de circulație și de ședere drept unul dintre principalele drepturi fundamentale garantate de UE; atrage atenția că Brexitul va avea un impact direct asupra vieții a milioane de cetățeni europeni, în special cetățeni ai UE care locuiesc în Regatul Unit și cetățeni ai Regatului Unit care locuiesc în UE27, și subliniază că protejării drepturilor fundamentale ale persoanelor ar trebui să i se acorde aceeași importanță ca altor aspecte; solicită ca drepturile fundamentale ale cetățenilor UE și ale familiilor lor care s-au mutat în Uniune în temeiul libertății de circulație să fie protejate și după Brexit;

10. subliniază că orice măsuri luate pentru combaterea terorismului sau a criminalității organizate trebuie să respecte democrația, statul de drept și libertățile fundamentale în UE; constată cu preocupare că autoritățile publice recurg din ce în ce mai des la măsuri administrative incompatibile cu principiile statului de drept și că politicile aplicate în acest domeniu se

⁽¹⁾ JO C 215, 19.6.2018, p. 162.

Miercuri, 16 ianuarie 2019

extind la un număr din ce în ce mai mare de infracțiuni, în special în contextul măsurilor adoptate în numele stării de urgență; solicită statelor membre să asigure că orice legislație de urgență respectă principiul proporționalității și al necesității și solicită ca măsurile luate în acest context să fie clar limitate în timp și controlate în mod democratic și periodic; respinge orice confuzie între imigrație și terorism și orice utilizare a măsurilor de combatere a terorismului în scopul controlării anumitor fluxuri migratorii;

Migrația

11. condamnă abuzurile și încălcările drepturilor omului ale căror victime sunt migrații și refugiații, în ceea ce privește, în special, accesul în teritoriu, condițiile de primire, procedurile de azil, luarea în custodie publică a imigranților și protecția persoanelor vulnerabile, și subliniază că este important ca statele membre să respecte și să transpună pe deplin pachetul comun de măsuri privind azilul adoptat de Uniune; reamintește că copiii reprezintă aproape o treime dintre solicitanții de azil și că aceștia sunt deosebit de vulnerabili; solicită Uniunii și statelor sale membre să își intensifice eforturile pentru a preveni dispariția minorilor neînsoțiți; reamintește că dreptul de azil este protejat în mod expres de articolul 18 din cartă; observă cu preocupare că procedurile accelerate, listele de țări sigure, dar și deportarea în alte state membre în cadrul procedurilor Dublin a expus persoanele LGBTI solicitante de azil unui risc crescut de a fi deportate, înainte să aibă posibilitatea de a-și proba cererea de azil, în state străine sau în alte state membre unde există temerea că vor fi persecutate din cauza orientării lor sexuale, identității de gen, exprimării de gen sau caracteristicilor sexuale;

12. invită statele membre să solicite autorităților lor să examineze dacă obiectivele lor legitime ar putea fi realizate prin măsuri mai puțin coercitive decât detenția și să justifice pe deplin cu fapte și motivații juridice alegerea detenției în cazul solicitanților de azil, al refugiaților și al migraților; reamintește că toate statele membre sunt semnatare ale Convenției de la Geneva și că, prin urmare, au obligația de a garanta respectarea tuturor dispozițiilor acesteia, indiferent de circumstanțe; subliniază dubla discriminare cu care se confruntă femeile migrante, atât în ipostaza de migrante, cât și în cea de femei, precum și circumstanțele speciale cu care se pot confrunta acestea în timpul călătoriei lor, inclusiv în centrele de detenție sau de primire, în special hărțuirea și atacurile la adresa siguranței, integrității lor fizice și intimității lor, precum și nevoia acestora de a avea acces la produse de igienă feminină și la asistență în materie de sănătate reproductivă; solicită instituirea și consolidarea sistemelor de protecție a femeilor pentru a preveni și pentru a combate violența, abuzurile, neglijarea și exploatarea ale căror victime sunt femeile, în conformitate cu angajamentele din cadrul Planului de acțiune de la Valletta;

13. reamintește că UNICEF a afirmat în repetate rânduri că detenția nu poate fi în niciun caz în interesul superior al copilului și că ar trebui dezvoltate alternative la detenție, indiferent dacă acești copii sunt sau nu sunt însoțiți de familiile lor; solicită instituirea și aplicarea unor proceduri specifice pentru a asigura protecția tuturor copiilor, în conformitate cu Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului; subliniază că separarea de membrii familiei, inclusiv în cazul detenției, expune femeile și copiii unor riscuri mai mari; subliniază, de asemenea, întâietatea principiului interesului superior al copilului în toate aspectele referitoare la copii, precum și a punerii în practică a dreptului de a fi ascultat; reamintește că articolul 14 din Carta drepturilor fundamentale a UE și articolul 28 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului garantează dreptul la educație al tuturor copiilor, inclusiv al copiilor migrați și refugiați, indiferent de statutul lor, neînsoțiți sau însoțiți, evitând școlarizarea separată și segregarea; solicită, prin urmare, statelor membre să asigure că copiilor migrați și refugiați li se permite accesul la educația formală și informală la scurt timp după sosire; subliniază că statele membre ar trebui să ia măsuri pentru ca copiii migrați și refugiați să beneficieze efectiv de sprijin lingvistic, social și psihologic, pe baza unei evaluări individuale a nevoilor lor; este preocupat în legătură cu nevoile specifice și cu vulnerabilitățile solicitanților de azil care fac parte din grupuri marginalizate și solicită statelor membre să asigure că nevoile lor specifice legate de siguranță, îngrijire medicală și recunoaștere juridică sunt satisfăcute;

14. atrage atenția că solidaritatea trebuie să fie principiul pe care se bazează acțiunea Uniunii în domeniul migrației și condamnă acele state membre care acționează încălcând clar acest principiu; solicită Consiliului să continue rapid demersurile de reformare a Regulamentului Dublin, blocate în prezent, ceea ce împiedică funcționarea adecvată a sistemului european comun de azil; subliniază că statele membre ar trebui să continue să instituie o combinație de sisteme legate de protecție, cum ar fi relocarea și admisia umanitară, care le-ar putea oferi persoanelor care au nevoie de protecție internațională opțiunea de a intra pe teritoriul UE pentru a solicita azil aici; încurajează statele membre să faciliteze acordarea vizelor umanitare și programele regulate de mobilitate pentru a promova căi sigure și legale de acces în UE, în

Miercuri, 16 ianuarie 2019

special pentru persoanele care au nevoie de protecție, și să le garanteze accesul la servicii și la drepturile lor fundamentale, indiferent de statutul lor; subliniază că statele membre trebuie să își asume responsabilitatea pentru externalizarea politicilor UE în domeniul migrației, inclusiv cooperând cu țările terțe în care Întalnitul Comisariat al Națiunilor Unite pentru refugiați (UNHCR) a raportat încălcări grave ale drepturilor omului comise în mod frecvent și abuzuri; consideră că UE ar trebui să joace un rol-cheie în eforturile de relocare depuse la nivel global; reamintește că orice acțiune întreprinsă de un stat membru, atunci când acționează în cadrul dreptului UE, trebuie să respecte drepturile și principiile Cartei drepturilor fundamentale a UE; invită statele membre să asigure în mod real dreptul individual la azil și să accepte transferul refugiaților din statele membre cele mai afectate de numărul mare de sosiri; solicită, de asemenea, statelor membre să respecte principiul nereturnării și să introducă garanții procedurale adecvate în procedurile lor de azil și de frontieră; denunță ferm faptul că unele state membre nu respectă legislația UE în materie de azil și de returnare și încalcă drepturile migranților și ale solicitanților de azil, de exemplu neoferindu-le un acces efectiv la procedurile de azil, nefurnizându-le informații privind căile legate de atac în urma unei decizii de returnare, privând migranții și solicitanții de azil de hrană sau recurgând la detenția automată și sistematică;

15. recunoaște activitatea și eforturile depuse de diferite ONG-uri din Marea Mediterană pentru a salva vieți și a oferi asistență umanitară celor care au nevoie; reamintește că salvarea pe mare constituie o obligație legală în temeiul dreptului internațional, în special al articolului 98 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (ratificată de Uniune și de toate statele sale membre), care impune să se ofere asistență persoanelor aflate în pericol pe mare; reamintește Rezoluția sa din 5 iulie 2018 referitoare la un set de orientări destinate statelor membre pentru a evita incriminarea asistenței umanitare (!); solicită statelor membre să ofere sprijin ONG-urilor, în loc să le împiedice activitatea, și solicită Comisiei Europene și statelor membre să dezvolte și să asigure desfășurarea acțiunilor de căutare și salvare; solicită UE și statelor sale membre să aloce fonduri suficiente pentru acțiunile de căutare și de salvare în contextul unei operațiuni umanitare de anvergură europeană; solicită statelor membre să transpună derogarea pentru asistență umanitară prevăzută în Directiva privind facilitarea, pentru a reduce efectele nedorite ale Pachetului privind facilitarea asupra cetățenilor și organizațiilor care acordă asistență umanitară migranților și asupra coeziunii sociale a societății de primire;

16. subliniază că luarea în considerare a vulnerabilităților și a nevoilor specifice ale migranților ar trebui să facă parte integrală din procesul de integrare; reamintește că evaluarea nevoilor migranților ar trebui să aibă loc în mod regulat și atât timp cât este necesar, deoarece situația și nevoile migranților se pot schimba și diferă semnificativ în funcție de țara lor de origine; subliniază că reîntregirea familiei este un mijloc puternic de capacitate a migranților și de a le oferi sentimentul că pot începe să se stabilească și să se integreze în noua lor societate-gază; atrage atenția că doar politica de primire nu este suficientă, iar provocarea cu care se confruntă UE ține de instituirea unei politici de integrare eficiente; solicită, în acest sens, să se intensifice schimburile de bune practici de integrare între statele membre;

17. ia act de crearea mai multor sisteme informatice noi la scară largă, precum și de obiectivul de îmbunătățire a interoperabilității acestora, menținând, în același timp, garanțiile necesare, inclusiv în ceea ce privește protecția datelor și a vieții private; solicită statelor membre să introducă garanții specifice pentru a garanta că interoperabilitatea sistemelor informatice la scară largă respectă drepturile tuturor cetățenilor, acordându-se o atenție specială drepturilor copiilor și ale persoanelor vulnerabile, cum ar fi solicitanții și beneficiarii de protecție internațională, precum și stabilirii de profiluri; invită statele membre să se asigure că realizarea interoperabilității îndeplinește și obiective de protecție a copiilor, cum ar fi identificarea copiilor dispăruți și sprijinirea reîntregirii familiei;

Drepturile femeilor

18. ia act cu preocupare de faptul că documentul din 2017 al FRA intitulat „Provocări pentru drepturile omului în cazul femeilor din UE” confirmă faptul că femeile și fetele din UE se confruntă cu o discriminare de gen constantă, cu discursurile de ură și cu violența de gen, care le limitează drastic capacitatea de a-și exercita drepturile și de a participa la viața societății de pe o poziție egală;

19. ia act cu preocupare de faptul că raportul Forumului european al persoanelor cu handicap, intitulat „Sfârșitul sterilizării forțate a femeilor și fetelor cu handicap”, stabilește că femeile cu handicap fac în continuare obiectul unor decizii arbitrare de sterilizare fără cunoștința, consimțământul sau autorizarea acestora;

(!) Texte adoptate, P8_TA(2018)0314.

Miercuri, 16 ianuarie 2019

20. solicită, în acest sens, statelor membre ale UE să ia în considerare șase domenii principale de intervenție pentru a-și consolida angajamentul de a proteja demnitatea și drepturile femeilor și fetelor, așa cum se sugerează în raportul FRA: capacitatea organismelor de promovare a egalității de a se ocupa de totalitatea aspectelor care afectează drepturile femeilor, de la egalitatea de gen la violența împotriva femeilor; îmbunătățirea siguranței online; promovarea mai eficace a egalității de gen în domeniul educației și al învățării pe tot parcursul vieții; introducerea cotelor de gen, ca un pas ambițios în direcția unor acțiuni pozitive; integrarea egalității de gen în coordonarea politicilor economice din UE prin intermediul Semestrului european și îmbunătățirea colectării datelor și a diseminării cunoștințelor privind toate formele de discriminare și violență împotriva femeilor și a fetelor;

21. condamnă ferm toate formele de violență împotriva femeilor și solicită, prin urmare, Comisiei să prezinte un act juridic pentru a sprijini statele membre în prevenirea și eliminarea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și fetelor și de violență bazată pe gen; invită Consiliul să activeze clauza pasarelă, prin adoptarea unei decizii în unanimitate care să definească violența împotriva femeilor și a fetelor (și alte forme de violență de gen) ca formă de infracțiune în temeiul articolului 83 alineatul (1) din TFUE; salută aderarea UE, la 13 iunie 2017, la Convenția de la Istanbul, deoarece este primul instrument cuprinzător, obligatoriu din punct de vedere juridic pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței de gen, inclusiv a violenței domestice, la nivel internațional, în pofida limitării la doar două mandate; regretă faptul că, până în prezent, doar 20 de state membre au ratificat convenția; regretă că, în unele state membre, discuțiile privind ratificarea Convenției de la Istanbul au fost însoțite de interpretări ale definiției violenței bazate pe gen și a genului care induc în eroare; încurajează statele membre rămase și Consiliul să încheie fără întârziere procesul de aderare a UE la convenție și să convină asupra Codului de conduită conex pentru a asigura aplicarea convenției de către UE; îndeamnă Comisia și statele membre să susțină în toate modurile posibile organizațiile societății civile care lucrează cu victime ale violenței bazate pe gen, inclusiv prin asistență financiară periodică;

22. subliniază că sexismul și stereotipurile de gen, care au condus la dominație și la discriminarea față de femei, au un impact grav asupra drepturilor fundamentale ale femeilor în toate sferele vieții; reamintește că femeile sunt adesea victime ale unei multiple discriminări, cauzate, printre altele, de apartenența lor la o minoritate etnică, orientarea lor sexuală, handicap sau statut de migrant; subliniază că este necesară educația la toate nivelurile și la toate vârstele în ceea ce privește egalitatea între femei și bărbați, rolurile de gen lipsite de stereotipuri și respectarea integrității personale pentru a remedia eficient toate formele de discriminare; încurajează statele membre să trateze în mod adecvat acest aspect în programele școlare; deplânge faptul că femeile se confruntă încă cu inegalități la locul de muncă, precum nivelurile mai scăzute de participare pe piața muncii, diferențe de remunerare între femei și bărbați, incidența mai mare a contractelor de angajare cu fracțiuni de normă, drepturi de pensie mai nefavorabile, segregarea în carieră și niveluri mai scăzute de promovare; invită statele membre să elimine barierele structurale cheie din calea capacității economice a femeilor și subreprezentarea femeilor la locul de muncă, în procesul decizional și în politică, rezultatul unor forme de inegalități multiple care se intersectează și al unor stereotipuri și discriminări în sfera publică și privată; invită statele membre să propună măsuri de combatere eficace a hărțuirii sexuale și a violenței în spațiile publice, la locul de muncă și offline și online și să le asigure victimelor violenței bazate pe gen un număr adecvat de adăposturi și servicii de sprijin personalizate și integrate, inclusiv asistență și consiliere pentru depășirea traumelor; invită statele membre să facă schimb de bune practici și să ofere sesiuni periodice de formare pentru personalul de poliție și cel judiciar privind toate formele de violență împotriva femeilor;

23. își exprimă sprijinul pentru demonstrațiile care au avut loc în mai multe state membre în anul 2017, ca urmare a regresului în ceea ce privește drepturile la sănătatea sexuală și reproductivă și a mediatizării puternice a unor cazuri de hărțuire sexuală; afirmă ferm că refuzul serviciilor de sănătate sexuală și reproductivă și a drepturilor aferente, inclusiv avortul legal, efectuat în condiții de siguranță, este o formă de violență împotriva femeilor și a fetelor; reafirmă că femeile și fetele trebuie să aibă control asupra propriului corp și a propriei sexualități; încurajează statele membre ale UE să ia măsuri eficace pentru respectarea și protejarea drepturilor sexuale și reproductive ale femeilor, inclusiv a unei serii de drepturi civile, politice, economice, sociale și culturale, printre care dreptul la integritate fizică, la sănătate, dreptul de a nu fi supuse torturii sau maltratărilor, dreptul la viață privată, la egalitate și la nediscriminare; subliniază, în acest sens, că persoanele cu handicap au dreptul de a beneficia de toate drepturile lor fundamentale, în condiții egale cu ceilalți; invită toate statele membre să garanteze educație sexuală cuprinzătoare, accesul facil al femeilor la planificarea familială și la întreaga gamă de servicii de sănătate sexuală și reproductivă, inclusiv la metodele moderne de contracepție și la avortul legal, în condiții de siguranță; observă că acest lucru ar trebui să includă eliminarea legilor, politicilor și practicilor care încalcă drepturile respective, precum și împiedicarea degradării protecțiilor existente; insistă că Uniunea trebuie să joace un rol în conștientizarea cetățenilor cu privire la aceste probleme și în promovarea celor mai bune practici;

Miercuri, 16 ianuarie 2019

Libertatea media, libertatea de exprimare și libertatea de întrunire

24. reamintește că articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a UE consacră dreptul tuturor persoanelor de a-și susține opiniile fără interferențe, dreptul la libertatea de exprimare și dreptul de a căuta, a primi și a transmite informații și idei prin orice mijloace de comunicare, fără a ține seama de frontiere;

25. subliniază că deliberările și dezbaterile publice sunt vitale pentru funcționarea societăților democratice și încurajează, în acest context, UE și statele sale membre să adopte măsuri suplimentare pentru a garanta și a proteja libertatea de exprimare și de întrunire, ca drepturi fundamentale și ca principii de bază ale proceselor democratice; reamintește că, în conformitate cu raportul Secretarului General al Consiliului Europei din 2017 privind starea democrației, drepturile omului și statul de drept, posibilitățile de a desfășura un protest pașnic sunt limitate în cazul în care întrunirile publice sunt supuse unor restricții nejustificate; condamnă ferm, în acest sens, restricțiile tot mai dese ale libertății de întrunire, pe care autoritățile le-au aplicat în unele cazuri recurgând în mod disproporționat la forță împotriva unor protestatari pașnici; reamintește că, în îndeplinirea sarcinilor sale, personalul responsabil cu aplicarea legii trebuie să respecte și să protejeze demnitatea umană și să mențină și să susțină drepturile omului pentru toate persoanele; subliniază că cea mai importantă sarcină a forțelor de poliție este să asigure securitatea și siguranța cetățenilor și că orice utilizare excesivă și nejustificată a forței de către personalul responsabil cu aplicarea legii trebuie să facă obiectul unor investigații imparțiale și exhaustive efectuate de autoritățile competente ale fiecărui stat membru;

26. invită statele membre să ia măsuri adecvate pentru a proteja și a promova existența unei mass-media pluraliste, independente și libere; condamnă ferm tendințele din unele state membre constând în a concentra mijloacele de informare în masă în mâinile unor întreprinzători apropiați de guvern și de a utiliza în mod incorect serviciile media publice drept canal de difuzare exclusiv a mesajelor guvernului; observă că rolul mass-mediei este acela de a încuraja o dezbatere sănătoasă și că, prin urmare, aceasta reprezintă un pilon al democrației;

27. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că, în statele membre ale UE, există la nivel național prea puține cadre juridice sau de politici specifice care să protejeze jurnaliștii și personalul din mass-media împotriva violenței, amenințărilor și intimidărilor; reamintește că, potrivit Consiliului Europei, abuzurile și infracțiunile comise împotriva jurnaliștilor ar putea avea un efect de încurajare a unui nivel potențial ridicat de autocenzură, care are, în sine, un impact negativ grav asupra libertății de exprimare și subminează dreptul la informație și la participare al cetățenilor; își exprimă profunda preocupare legată de faptul că se comit în continuare asasinat ale jurnaliștilor din statele membre; îndeamnă autoritățile naționale de aplicare a legii să ia toate măsurile posibile pentru a preveni astfel de violențe, să își intensifice cooperarea cu Eurojust și să accelereze anchetele privind decesele jurnaliștilor din Uniunea Europeană; este, de asemenea, preocupat de condițiile de lucru precare ale multor jurnaliști și ale personalului din mass-media și de amploarea violenței fizice și psihice la care sunt supuși aceștia, care le poate afecta capacitatea de a-și desfășura activitatea, subminând jurnalismul de calitate și expresia diversității jurnalistice; subliniază importanța proiectelor la nivelul UE, cum ar fi Instrumentul de monitorizare a pluralismului mass-mediei și programul Mapping Media Freedom, care evaluează riscurile legate de pluralismul mass-mediei în întreaga Europă, identifică limitările, amenințările și încălcările care afectează libertatea mass-mediei, desfășoară campanii de sensibilizare și acordă sprijin jurnaliștilor amenințați și jurnalismului de investigație transfrontalier; subliniază că finanțarea legată de aceste probleme și de probleme similare ar trebui asigurată în cadrul noului CFM;

28. evidențiază rolul esențial al avertizorilor de integritate în protejarea interesului public și în promovarea unei culturi a răspunderii publice și a integrității atât în instituțiile publice, cât și în cele private; subliniază că avertizarea în interes public este un element esențial pentru jurnalismul de investigație și libertatea mass-mediei; denunță amenințările, represaliile și condamnările cu care avertizorii de integritate încă se confruntă în UE; reamintește, în acest context, Rezoluția sa din 24 octombrie 2017 referitoare la măsurile legitime de protejare a avertizorilor de integritate care acționează în interesul public atunci când dezvăluie informații confidențiale ale întreprinderilor și organismelor publice⁽¹⁾; subliniază că, în conformitate cu Comunicarea Comisiei din 23 aprilie 2018 privind consolidarea protecției denunțătorilor la nivelul UE⁽²⁾, doar zece state membre au introdus o legislație cuprinzătoare pentru a proteja avertizorii de integritate; salută propunerea de directivă din 23 aprilie 2018 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii⁽³⁾ și subliniază că este important să i se dea curs rapid de către colegiitori, astfel încât propunerea să poată fi adoptată înainte de sfârșitul acestei legislaturi parlamentare;

29. salută Comunicarea Comisiei din 26 aprilie 2018 intitulată „Combaterea dezinformării online: o abordare europeană” și acțiunile pe care le conține⁽⁴⁾, care vizează crearea unui ecosistem online mai transparent, mai credibil și mai responsabil, îmbunătățirea securității și a rezilienței proceselor electorale, promovarea educației și a alfabetizării mediatice,

⁽¹⁾ JO C 346, 27.9.2018, p. 143.

⁽²⁾ COM(2018)0214.

⁽³⁾ COM(2018)0218.

⁽⁴⁾ COM(2018)0236.

Miercuri, 16 ianuarie 2019

sporirea sprijinului acordat jurnalismului de calitate și consolidarea capacității strategice de comunicare a Uniunii; își exprimă îngrijorarea cu privire la pericolul pe care îl poate reprezenta noțiunea de știri false pentru libertatea de exprimare și pentru independența media, subliniind în același timp efectele negative pe care le-ar putea avea răspândirea știrilor false asupra calității dezbaterilor politice și asupra participării bine informate a cetățenilor în cadrul societății democratice; consideră că dezvoltarea educației și formarea spiritului critic sunt înainte de toate premisele care permit formarea opiniilor personale ale cetățenilor; subliniază că stabilirea unui profil politic, dezinformarea și manipularea informațiilor pot fi utilizate de către partide politice și entități private sau publice din interiorul și din afara UE și pot reprezenta o amenințare la adresa valorilor democratice ale UE, cum s-a întâmplat în cazul scandalului Facebook-Cambridge Analytica; invită Comisia să își continue acțiunile menite să prevină aceste practici și să garanteze protecția datelor, transparența și securitatea cibernetică;

30. își exprimă preocuparea cu privire la obstacolele de care se lovesc apărătorii drepturilor omului, inclusiv organizațiile societății civile (OSC) care acționează în domeniul drepturilor fundamentale și al democrației, care includ restricții majore ale libertății de asociere și de exprimare pentru aceste organizații și pentru cetățeni, precum și restricții de finanțare; recunoaște rolul esențial al acestor organizații în a face din drepturile și valorile fundamentale o realitate universală și subliniază că ele ar trebui să fie în măsură să își desfășoare activitatea într-un mediu sigur și susținut corespunzător; este preocupat de restrângerea spațiului societății civile din unele state membre; solicită UE și statelor membre să abordeze în mod proactiv cauzele profunde ale acestei probleme și să susțină drepturile fundamentale; reiterează apelul în favoarea unei finanțări adecvate din partea UE, astfel cum s-a subliniat în Rezoluția Parlamentului din 19 aprilie 2018 referitoare la instituirea unui instrumentului pentru valori europene (IVE)⁽¹⁾, pentru a sprijini organizațiile societății civile care promovează valorile fundamentale în cadrul Uniunii și pentru a preveni orice utilizare incorectă a acestei finanțări;

Rasismul, xenofobia, discriminarea, discursul de incitare la ură și alte forme de intoleranță

31. subliniază că UE și statele membre ar trebui să abordeze și să combată într-un mod eficace fenomenul incidentelor discriminatorii și violente împotriva școlarizării copiilor migranți și refugiați, copiilor romi și copiilor proveniți din rândul minorităților, atât prin măsuri juridice, cât și prin promovarea înțelegerii reciproce și a coeziunii sociale; încurajează statele membre să asigure că programele școlare curente includ măsuri eficace care să garanteze și să promoveze respectul pentru diversitate, înțelegerea interculturală și drepturile omului; în acest scop, încurajează statele membre să promoveze educația favorabilă incluziunii de la o vârstă fragedă în școli;

32. atrage atenția că violența și infracțiunile motivate de rasism, xenofobie sau intoleranță religioasă sau prejudecăți privind handicapul, orientarea sexuală sau identitatea de gen a unei persoane sunt toate exemple de infracțiuni motivate de ură; condamnă toate tipurile de incidente de infracțiuni motivate de ură și de discursuri de incitare la ură care survin zilnic în UE și au ajuns să fie considerate normale în unele state membre; condamnă ascensiunea mișcărilor de extremă dreaptă în termenii cei mai fermi și este preocupat de banalizarea discursului de incitare la ură care poate fi atribuită unor personalități politice; solicită o abordare de tip toleranță zero față de orice discriminare din orice motiv; invită Consiliul să deblocheze imediat și să încheie negocierile cu privire la Directiva privind egalitatea de tratament; reamintește că Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal, care trebuia pusă în aplicare de statele membre până în 28 noiembrie 2010, prevede un temei juridic pentru impunerea unor sancțiuni persoanelor juridice care incită în mod public la violență sau la ură împotriva unui grup minoritar;

33. reamintește că statele membre care înregistrează și colectează sistematic și publică anual date dezagregate privind toate formele de discriminare și de infracțiuni motivate de ură trebuie să facă acest lucru în scopul unic al identificării cauzelor profunde și al combaterii discriminării și că aceste date trebuie să fie integral anonime, pentru a elimina orice stabilire de profiluri sau statistică „etică”, permițându-le în același timp statelor membre, alături de alte părți implicate cheie, să conceapă reacții juridice și polițienești eficace și bazate pe dovezi la aceste fenomene; reamintește că toate datele ar trebui să fie colectate în conformitate cu cadrele juridice naționale și cu legislația UE privind protecția datelor; salută compilarea principiilor directe referitoare la infracțiunile motivate de ură destinată autorităților de aplicare a legii și organelor de urmărire penală, precum și referitoare la accesul la justiție, protecția și sprijinul pentru victimele infracțiunilor motivate de ură, elaborată de Grupul la nivel înalt pentru combaterea rasismului, a xenofobiei și a altor forme de intoleranță; reiterează faptul că manipularea și acostarea copiilor pe internet în scopuri sexuale, hărțuirea pe internet și

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0184.

Miercuri, 16 ianuarie 2019

pornografia vindicativă reprezintă forme noi de criminalitate online și pot avea consecințe extrem de grave, în special asupra copiilor și tinerilor; reamintește, în acest sens, necesitatea alfabetizării media și informative, în special pentru copii, în scopul de a asigura o utilizare responsabilă a internetului; își exprimă preocuparea cu privire la faptul că victimele infracțiunilor motivate de ură nu denunță aceste acte din cauza absenței unor măsuri de protecție adecvate și a faptului că autoritățile nu anchetează în mod adecvat astfel de cazuri și nu pedepsesc infracțiunile motivate de ură în statele membre; subliniază, prin urmare, că este necesar ca victimele să fie încurajate să raporteze cazurile de infracțiuni motivate de ură sau de discriminare și să li se acorde protecția și sprijinul adecvat;

34. solicită statelor membre să își continue eforturile de asigurare a aplicării efective a Directivei 2000/43/CE a Consiliului de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (Directiva privind egalitatea rasială) ⁽¹⁾ și să asigure aplicarea efectivă a Deciziei-cadru privind rasismul și xenofobia, în vederea combaterii discriminării persistente împotriva romilor, a antisemitismului, a islamofobiei, a afrofobiei, a atitudinii discriminatorii față de țigani și a aporofobiei; subliniază că statele membre ar trebui să propună sau să își revizuiască și să își modifice, dacă este necesar, strategiile naționale de integrare, astfel încât toate persoanele să aibă capacitatea efectivă de a participa la procesul de incluziune, prin promovarea și protejarea drepturilor lor fundamentale;

35. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că în 2017 nu a avut loc nicio îmbunătățire majoră în ceea ce privește atingerea obiectivelor strategiilor naționale de integrare a romilor; subliniază că resursele din fondurile ESI nu sunt conectate la strategiile naționale de integrare a romilor și adesea nu aduc beneficii populației rome; condamnă cazurile de discriminare, segregare, discursurile de incitare la ură, infracțiunile motivate de ură și excluderea socială cu care se confruntă romii; condamnă discriminarea continuă a romilor în domeniile accesului la locuințe (în special evacuările cu forța), accesului la servicii medicale, educației, pieței muncii, justiției și egalității în fața legii; atrage atenția asupra faptului că copiii și femeile rome sunt în mod special vulnerabili;

36. regretă faptul că, în 2017, persoanele LGBTI s-au confruntat în continuare cu intimidarea, hărțuirea și violența și au fost afectate de multiple forme de discriminare, inclusiv în sfera educației, a sănătății, a locuințelor și a ocupării forței de muncă; este preocupat de experiențele continue legate de stigmatizarea, violența și discriminarea bazate pe gen ale persoanelor LGBTI și de lipsa de cunoștințe și intervenție din partea autorităților de aplicare a legii, în special în ceea ce privește persoanele transgen și persoanele LGBTI marginalizate și încurajează statele membre să adopte legi și politici de combatere a homofobiei și a transfobiei; condamnă ferm promovarea și practicarea terapierilor de conversie a persoanelor LGBTI și încurajează statele membre să le incrimineze; condamnă, de asemenea, cu fermitate patologizarea identităților trans și intersexuale; reamintește faptul că combaterea violenței legate de identitatea de gen, exprimarea de gen, caracteristicile sexuale sau orientarea sexuală a unei persoane țin de domeniul de competență al UE privind violența bazată pe gen; invită Comisia să integreze perspectiva identității de gen în cadrul acestuia; îndeamnă toate statele membre să adopte măsuri care să respecte și să susțină în mod similar dreptul la identitatea de gen, exprimarea de gen, integritatea fizică și la autodeterminare; invită statele membre să își actualizeze codurile penale conform Directivei privind egalitatea rasială; consideră că atât orientarea sexuală, cât și handicapul ar trebui incluse în toate cataloagele de trăsături protejate de discriminare; salută punerea în aplicare a unor articole din lista de acțiuni a Comisiei pentru promovarea egalității persoanelor LGBTI (2014-2019); solicită Comisiei să își mențină planificarea multianuală ambițioasă în acest domeniu, în strânsă cooperare cu organizațiile societății civile care activează în acest domeniu;

37. subliniază necesitatea de a combate discriminarea împotriva minorităților religioase; își exprimă preocuparea cu privire la ascensiunea antisemitismului și a islamofobiei; subliniază că discursurile și infracțiunile motivate de ură trebuie să fie combătute pentru a lupta împotriva creșterii numărului de persoane rasiste și xenofobe și a radicalizării acestora și reamintește că rasismul și xenofobia constituie infracțiuni, nu opinii;

38. reamintește că Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap este un tratat internațional cu caracter juridic obligatoriu, semnat și ratificat de UE, pus în aplicare prin actuala Strategie europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap, pentru a asigura șanse egale în ceea ce privește accesibilitatea, participarea, egalitatea, încadrarea în muncă, educația și formarea, protecția socială, sănătatea și acțiunea externă a UE; subliniază că, în raportul său privind punerea în aplicare a Strategiei europene pentru persoanele cu handicap publicat în februarie 2017, Comisia a remarcat

⁽¹⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

Miercuri, 16 ianuarie 2019

faptul că, deși s-au făcut anumite progrese, în special prin Actul european privind accesibilitatea propus în 2015, persoanele cu handicap sunt în continuare defavorizate și discriminate în domeniile ocupării forței de muncă, al educației și al incluziunii sociale; subliniază, în acest sens, că obiectivele strategiei rămân, că trebuie întreprinse măsuri specifice în perioada 2017-2020 și că Rezoluția Parlamentului din 30 noiembrie 2017 referitoare la implementarea Strategiei europene pentru persoanele cu dizabilități ⁽¹⁾ a recomandat cerințe obligatorii privind accesibilitatea în spațiile publice, un procent minim pentru încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, garanții de educație favorabilă incluziunii, inclusiv accesul la inițiative cum sunt Erasmus+, și o atenție specială acordată femeilor și copiilor cu handicap;

39. face apel la toate statele membre să conceapă un plan național pentru a combate toate formele de violență împotriva copiilor; își reiterează apelul adresat Comisiei de a-și reînnoi angajamentul de a stabili o nouă Agendă a UE pentru drepturile copilului, precum și o nouă strategie pentru drepturile copiilor și de a viza integrarea drepturilor copiilor în politicile, legislația și deciziile financiare ale UE, ținând cont de ele și la programarea și implementarea politicilor regionale și de coeziune;

40. regretă discriminarea multiplă și intersectorială cu care se confruntă persoanele în vârstă într-o societate europeană în curs de îmbătrânire; solicită tuturor nivelurilor de guvernare să integreze mai bine această dimensiune în elaborarea și punerea în aplicare a politicilor, inclusiv în implementarea Pilonului european al drepturilor sociale;

41. consideră că ritmul rapid al schimbărilor din lumea digitală necesită garanții mai eficace pentru datele cu caracter personal și pentru viața privată; subliniază că, în timp ce internetul și platformele de socializare și alte platforme sunt instrumente de comunicare remarcabile, în special ca surse de informare pentru public, ele pot fi utilizate, în același timp, ca instrumente tehnologice pentru controlul societății civile, amenințând grupurile vulnerabile, în special femeile și copiii, îndeosebi prin urmărire, hărțuire și publicarea unor fotografii sexuale sau nud fără acord; face apel la statele membre să asigure efectiv dreptul de a primi și de a difuza informații în conformitate cu articolul 11 din Cartă, printr-o abordare echilibrată în ceea ce privește reglementarea conținutului online; ia act de propunerea de regulament a Comisiei pentru prevenirea difuzării de conținut terorist online și solicită Consiliului și Parlamentului să lucreze asupra textului, pentru a asigura controlul judiciar al deciziilor de eliminare a conținutului online;

Rolul și mandatul FRA

42. salută constatările pozitive ale celei de-a doua evaluări externe independente a FRA pentru perioada 2013-2017 (octombrie 2017) și recomandările ulterioare ale Consiliului de administrație al FRA;

43. salută activitatea operațională a agenției în diverse zone, de exemplu, în hotspot-urile de migrație din Grecia și Italia, acțiunile de sensibilizare a publicului și formarea în materie de drepturi ale omului; solicită ca misiunea generală obligatorie a agenției să fie extinsă pentru a include, de asemenea, sarcina operațională de furnizare a asistenței tehnice, de formare și de construire a capacităților în domeniul drepturilor fundamentale în cadrul instituțiilor, organismelor și agențiilor UE, precum și în statele membre, atunci când acestea pun în aplicare legislația UE;

44. ia act de diferitele avize emise de FRA și îndeamnă ferm statele membre să ia în considerare și să pună în aplicare recomandările sale, pentru a garanta respectarea cu rigurozitate a drepturilor fundamentale în cadrul UE;

45. își reiterează solicitarea de aliniere a mandatului FRA la Tratatul de la Lisabona, inclusiv prin explicitarea faptului că regulamentul de instituire se referă la cooperarea polițienească și judiciară;

46. salută avizele FRA privind proiectele de acte legislative ale UE și este de acord cu recomandarea Consiliului său de administrație potrivit căreia „atunci când legislatorul UE se ocupă de dosare legislative care ridică probleme legate de drepturile fundamentale, agenția ar trebui să fie în măsură să ofere asistență și expertiză în momentul și în locul în care este necesar, și nu doar atunci când i se solicită oficial acest lucru” și „pentru a profita pe deplin de expertiza agenției în procesul legislativ, regulamentul de înființare ar trebui să îi permită agenției să emită avize fără caracter obligatoriu asupra proiectelor de legislație a UE din proprie inițiativă”;

⁽¹⁾ JO C 356, 4.10.2018, p. 110.

Miercuri, 16 ianuarie 2019

47. consideră că instituțiile UE ar trebui să pună la dispoziție forme mai bune de consultare, evaluare a impactului și control juridic, inclusiv prin solicitarea unor recomandări din partea organismelor independente de experți adecvate, cum ar fi FRA, ori de câte ori un dosar legislativ are potențialul de a promova sau de a afecta negativ drepturile fundamentale; consideră, în acest sens, că s-ar putea prevedea consultarea mai frecventă a FRA într-o versiune revizuită a Acordului interinstituțional pentru o mai bună legiferare;

48. recomandă ca legislatorii UE să solicite FRA consultanță externă independentă privind drepturile omului ori de câte ori un dosar legislativ ridică probleme grave legate de drepturile fundamentale; solicită Comisiei să se asigure că agenția dispune de mecanismele necesare care să îi permită să își îndeplinească integral misiunea;

o

o o

49. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
